

РЕШЕНИЕ

№ 5382

гр. София, 06.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 16.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **7095** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.49, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. Г. Д. против заповед № РД-18-27/03.04.2012г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК) в частта относно имоти с идентификатор 68134.1506.999 и 68134.1506.374. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Заинтересованите страни (ЗС) [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] не изразяват становище относно допустимостта и основателността на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и от заинтересовано лице. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

В съответствие с разпоредбата на чл.35, ал.1 ЗКИР, административното производство по създаване на кадастралната карта и кадастралните регистри (КК и КР) за територията на район „Искър”, Столична община е открито със заповед № РД-16-35/05.09.2008 г. на изпълнителния директор на АГКК, обнародвана в Държавен вестник, бр.83/23.09.2008г. С нея е определен районът, за който ще се изработват кадастрална карта и кадастрални регистри, правоспособното лице, на което се възлага дейността по изработването, графикът за извършване на дейностите, както и срокът за

означаване на границите на поземлените имоти (ПИ). Следователно, всички собственици на имоти, попадащи в обхвата на картата, са уведомени за откриването на производството.

Изработените КК и КР за част от района (етап 3 и етап 5) са приети, видно от представения протокол № КД-10-14-45/09.09.2010г., и са обявени на заинтересованите лица по предвидения в чл.46, ал.1 от ЗКИР ред — чрез обнародване в Държавен вестник, бр.31/15.04.2011г. Не се установява, нито се твърди жалбоподателят да е подал възражение в този етап от производството.

КК и КР за район „Искър” са одобрени с процесната заповед, публикувана в Неофициалния раздел на ДВ бр.35/08.05.2012г. С това е завършило производството по изготвянето ѝ, при което отразяването на всеки от имотите и данните за него се извършва по реда на приоритетите, посочени в чл.14 от Наредба № 3/28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Наредбата).

Не са допустими източници на данни за имотите извън посочените в този списък, при това в с приоритет съобразно реда им на излагане. Тази приоритетност урежда начина на създаване на КК; производството по създаването ѝ е двуфазно. След първоначалното събиране на данни за имотите, създадената съобразно тях карта следва да бъде приета от нарочна за целта комисия, чието решение се обявява съгласно чл.46, ал.1 ЗКИР. След обявяването заинтересуваните лица имат възможност да направят възражения, представят писмени доказателства или други относими данни по начин, че КК и КР да отразяват в пълнота съществуващата информация за имота. В първия етап от производството се провежда от техническия изпълнител на проекта и правилата на чл.14 от Наредбата се отнасят до неговата дейност. В производството по разглеждане на възражения, с което започва вторият етап, в КК и КР могат да бъдат направени корекции, след което да бъдат одобрени КК и КР. Тъй като приоритетите уреждат правилата на самото техническо създаване на проекта на КК и КР, допустимите източници на данни за създаването им, то приложимата уредба за създаването на КК и КР следва да бъде действащата до момента на приемане на проекта съгласно чл.45 ЗКИР. В случая, процесната заповед е издадена на 03.04.2012г. С изменението на Наредбата от ДВ бр.82/21.10.2011г. редът на приоритетите по чл.14 е променен. По изложените дотук съображения съдът в настоящия състав приема, че след като описаната промяна е в сила от момент, последващ протокол № КД-10-14-45/09.09.2010г., то приложимата уредба за преценка на законосъобразността на оспорения акт е редакцията на Наредбата, предхождаща изменението от ДВ бр.82/2011г. Иначе казано, не е приложима разпоредбата на чл.142, ал.1 АПК относно отразените в КК и КР факти, съобразени от създателя на картата в реда на приоритетите, действащи към момента на фактическо изработване на картата.

Установява се от представените с жалбата писмени доказателства, че с решение № 424/20.01.2009г. на Общинска служба по земеделие (ОСЗ) П., влязло в сила на 10.06.2009г., е признато и възстановено правото на собственост върху имот № 30073 от кад. л. № 580 от неиндивидуализиран план, на наследниците на Г. Д. С.. Между тях е и жалбоподателката, видно от представеното удостоверение за наследници № 000043/18.03.2005г.; същият наследодател е и с име Г. Д. С., съгласно приложена декларация.

По делото е изслушано заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът възприема като обективно, компетентно, неоспорено и съответно на останалите

обстоятелства по делото. От това заключение (писмено и при изслушването на вещото лице в открито съдебно заседание на 16.01.2013г.) се установява следното.

Графическото изображение на имот със стар пл. № 30073 по помощния план е послужило, за да бъде определено каква площ от имота може да бъде възстановена по реда на Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи (ЗСПЗЗ), тъй като имотът, представляващ три ниви, находящи се в м. "Широка поляна", към момента на решенията на ОСЗ попадат в строителните граници на Г. (в регулация). Поради това това е издадено удостоверение № 83/19.12.2008г. на район „Искър” на Столична община (СО), за определяне на застроена площ. Съгласно удостоверението, по помощния план съществува имот 30073 и в регистъра е записан на името на Г. Д. С., Й. Д. С. и

Т. Д. С.. Нанесените в картата имоти с идентификатори 68134.1505.999 и 68134.1506.374 видимо отговарят на фактическото положение на място. Има материализирани на място огради (масивни). При извършена от вещото лице справка в архива на Софийски кадастър, имот по кадастрална карта с идентификатор 1506.999 е част от имот с пл. №145 с площ 15169 кв. м., записан на „Л. България". Имот с идентификатор 1506.374 е с пл. №374 с площ 2509 кв. м., записан на [фирма].

По делото няма приложен протокол от трасиране границите от правоспособно лице. Има представен трасировъчен карнет за имот по помощен план 30073 и по скица на вещото лице към представеното решение № 10920/22.10.2008г. по адм. д. № 5755/2008г. на Върховния административен съд, IV отделение. От направения оглед на място вещото лице установила, че точките по скицата на вещото лице към това решение са били отложени на терена, маркирани на места с жезла и с червена боя. Но на място съществуват материализирани масивни огради, между имот с идентификатор 68134.1506.999 и 68134.1506.374, както е показано в скица - приложение № 2 към заключението. Материализираните огради съответстват на отразяването в кадастралната карта. Но имот 30073 по помощен план не съществува в последната. Той не попада в обхвата на по-ранни кадастрални планове, или на карти, създадени по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСТЗГФ. Той е възстановен по реда на ЗСПЗЗ, но не е съставлявал имот от одобрен такъв план. Имотът съгласно цитираното съдебно решение и скицата към него е

установено, че попада в обхвата на регулационен план, одобрен по реда на отменения 3. и на изменен такъв по ЗУТ, но не съставлява имот по регулация. Към момента на влизане в сила на кадастралната карта, а и преди това, имотът не е бил попълван в кадастрален или регулационен план. Той не съставлява имот по регулация, а само попада в регулация, по тази причина не е отразен в кадастралната карта.

Имотът е отразен в помощен кадастрален план за района под № 30073, но не е отразен в кадастралната карта. Същият имот попада върху имоти с идентификатори 68134.1506.999 и 68134.1506.374, 68134.1506.1156. В кадастралния регистър за имот с идентификатор 68134.1506.374 е записано [фирма], за имот с идентификатор 68134.1506.374 е записано [фирма], за имот с идентификатор 68134.1506.1156 няма данни, но това е улица.

Изслушани са показанията на двама свидетели, които съдът в настоящия състав възприема като безпротиворечиви. Установява се от тези показания, че възстановеният имот е означен на място с метални колчета през лятото на 2009г., а следователно – значително след 30-дневния срок за това по заповед №

РД-16–35/05.09.2008 г. на изпълнителния директор на АГКК, обнародвана в Държавен вестник, бр.83/23.09.2008г. Ето защо и предвид констатациите на вещото лице, не може да се приеме, че при изработването на проекта на КК същият имот е бил означен на място с регламентирани трайни знаци.

Същият имот не е съществувал и в предходни планове измежду посочените в чл.14, ал.1, т.3 от Наредбата, тъй като помощният план, макар създаван за нуждите на производствата за възстановяване на собственост по реда на ЗСПЗЗ, не представлява одобрен план с характера на кадастрален такъв, който да може да бъде източник на кадастрални данни. Ето защо, съществуването на имот в 30073 в помощен план (който обединява описание на съществували в миналото имоти, които понастоящем не съществуват в предишния си вид) е ирелевантно за спора.

При така установените обстоятелства следва да се приеме, че КК е била създадена в съответствие с приоритетите по чл.14 от Наредбата в приложимата редакция, като са били съобразени съществуващите материализирани граници – огради (доколкото несъмнено се установява, че не е имало означение по т.1 от чл.14, ал.1 от Наредбата). Аналогичен е изводът и ако се приеме, че е приложима настоящата редакция на Наредбата, тъй като за имот 30073 не се установява да са налице източници на данни измежду посочените в т. 1 – 4 на ал.1 в настоящата редакция.

Предвид изложеното и като провери оспорения акт на основание чл.168 от АПК, съдът в настоящия състав намира, че заповедта е издадена от компетентен орган, в предписаната от закона форма, без допуснати нарушения на административнопроизводствените правила; същата е съответствие с материалния закон и целта на закона. С оглед изхода на делото разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на 150 лв. съобразно чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Г. Д., с ЕГН [ЕГН], против заповед № РД-18-27/03.04.2012г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастр в частта относно имоти с идентификатор 68134.1506.999 и 68134.1506.374.

ОСЪЖДА С. Г. Д., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Агенцията по геодезия, картография и кадастр сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: